

Redaktora vārdi

Cik labi reizēm ir nezināt!

No bērna kājas mūs piepilda ar priekšstatiem un priekšrakstiem. Ar to, ko kurā brīdī varam sagaidīt un ko — noteikti ne. It kā tas palīdz dzīvot. Nu, vismaz izdzīvot.

Labi, ka ir agrs pavasaris un atkal varam doties uz Mazirbes skolu, uz Dināra Neifelda izauklētajiem teātra svētkiem! Tagad skolu vada Ilze Kriķīte, bet viss turpinās. Jau trešo reizi turp braukdams, atkal ceru uz maziem brīnumiem. Un ieraugu! Kā teātra spēle, kam apakšā pakurta mīlestības ugunītiņa, atraisa bērnus un nojauc barjeras, — tās pašas, sākumā minētās. Kā pavisam vienkārši kopā varam iekļūt laimīgajā zemē, — ne velti noslēgumā kā himnu visi dzied Imanta Kalniņa dziesmu *Piena ceļš*.

Bet šoreiz ir vēl kas cits. Vairas Kamaras audzēknes Kristīne Ralle un Elīza Gerdiņa starpbrīžos publiku iesaista improvizācijā. Piemēram, papīra tūta. Kas tā varētu būt? Bērni, drosmīgi priekšā iznākuši, aizgūtnēm sauc un rāda: «Zeķe, vēdekli, cepure, somiņa!» Domā, rada, riskē. Ko? Improvizē nevis atdarina!

Cik labi būtu, ja mēs, gudrie, zinātu, ka reizēm vislabāk ir nezināt! **Alnis Auziņš**

3. lpp. **Kā izraudzīties tomātu stādus?**

3. lpp. **Uzņēmēji dibina konsultatīvo padomi.**

4. lpp. **Kāpēc mūsu zivis nepērk?
Čigāns esot atdevis lētāk...**

5. lpp. **Profesiju izpēte projektu nedēļā.**

6. lpp. **Kolkas Rūķītim — 40!**

Koša, raiba, ovāla, liela!

Marta vidū pamanīju, kā redakcijai kaimiņos, Dundagas mākslas un mūzikas skolas (DMMS) Mākslas nodaļas gaitenī, kāds izdējis milzu olu. Pa kuru laiku un kas? Strauss? Pūķis? Vai varbūt atdzīvojes dinozaurs? Patiesība izrādījās pavisam citāda.

Linda Celma, DMMS direktora vietniece: — Mūs uzrunāja Saimnieciskā dienesta vadītājs Andris Kojro, vaicādams, vai esam ar mieru nokrāsot sešas olas. Kāpēc ne, piekrišām! Tās gan bija palielas, un pati krāsošana izvērtās krietni sarežģītāka. Darbā iesaistījās es un Dace Čodera. Pieaicinājām Lauru Ušču no Valdemārpils. Tieši Laurai radās ideja, kā olas izkrāsot.

— **Laura, pastāstiet par sevi un par olu projektu!**

Laura: — Esmu beigusi Mākslas akadēmiju, strādājusi lielākos svētkos, bet tagad mans vaļasprieks kļuvis par darbu un otrādi, — audzēju tējas un nodarbojos ar pirtniecību. Sadarbojos ar *Laumu* dabas parku.

Kad saņēmu uzaicinājumu no Dundagas, man radās doma, kā olas krāsot. Tā kā pavasarī galvenais ir saules atnākšana, tad nolēmu olas sadalīt joslās: augšā katrai olai ir atvēlēta debesu daļa, tālāk ir saules daļa, tad seko zemes un ūdens daļa. Viena ola ir atšķirīgāka no citām — vairāk tāda kā uguns ola.

Darba gaitā olas ... savairojās.

— **Acīmredzot kāds tās dēļ!**

Laura: — Laikam jau. Mūsu rīcībā nonāca vēl divas ļoti lielas olas. Tām izdomājām uzgleznot Dundagas tautas tērpa brunču motīvu.

— **Skatos, ka mūsu sarunas laikā zīmējat olām virsū ornamentu.**

Laura: — Jā, zīmēju latvju rakstu zīmes — debesu, saules, zemes un ūdens daļai — katrai atbilstoši savas. Lūk, šai olai izvēlējos savdabīgu pavasara saulgriežu zīmi, kas ir maz izmantota.

— **No kāda materiāla ir olas? Un kādas krāsas lietojat?**

Linda: — Olas ir no stikla šķiedras, paredzētas izstādīšanai ārā. Pēc mūsu pasūtījuma Andris iepirka akrila krāsas. Pašās beigās vēl olas lakosim.

— **Cik daudz laika tas prasījies?**

Linda: — Trijātā strādājot, vairākas nedēļas. Sagatavošana un apstrāde prasa daudz laika. Olas forma apgleznošanai nav vienkārša. Un gribas jau smalkāk un rūpīgāk.

Laura: — Darba iecere sarežģī izpildījumu. Nav tā, ka olu nokrāso vienā krāsā un tad vēl vienu puķīti pa virsu.

— **Es saprotu, ka jūsu ideja ir oriģināla.**

Laura: — Tieši tādu izpildījumu neesmu redzējusi. Jā, idejas mēdz būt gaisā. Bet es priecātos, ka mūsu apgleznotās olas citiem dotu kādu ierosmi.

Linda: — Uz citu pavasari vajadzētu vēl kādas mazās olas klāt. Tas dotu daudzveidīgākas izmantošanas iespējas. Olas lieliski iedētos ne tikai Lieldienās, bet arī *Cāļa* un *Gaiļa* pasākumā.

Olu krusttēvs Andris Kojro

— Pētot, kā izdailotas citas apdzīvotas vietas un ko mēs varētu aizgūt, uzmanību piesaistīja Jūrmala. Tur pilsētvidē bija interesanti bagātināta ar lielām olām. Kamēr dabā vēl valda pelēcīgie toņi, šādi krāsaini uzsvāri šķita ļoti iederīgi.

Atradu firmu Liepājas pusē, kas šādas olas izgatavo. Vispirms firma piedāvāja lielās olas. Mazākā no tām ir 85 cm gara un 60 cm

DMMS skolotājas. Viņas bija ļoti atsaucīgas, turklāt piegāja ļoti radoši, ar savu domu. Par šo nopietnību un aizrautību esmu sajūsmā!

No 18. III olas izvietojam dažādās Dundagas iestādēs, kā bērnudārzā, *Lielajā* un *Mazajā* skolā, lai tās priecētu pēc iespējas vairāk ļaužu. Savukārt no 25. III olas iecērēts novietot Dundagas centrā vairākās vietās — pie autoostas, Lieldienu pasākumā

• **«Ko iesākt?» prāto Andris Kojro. Ola izrādījies platāka par durvīm...**

• **Valdemārpils māksliniece Laura Ušča līdz šim bija apgleznojusi parastās vistu olas.**

Lindas Celmas foto

plata. Uzstādīta uz kājiņas un novietota horizontāli, tā var atrasties zālē vai uz bruģa. Nākamās lielākās olas izmēri ir 1275 mm un 90 cm, kas novietota 60 grādu leņķī uz kājas, bet vislielākās parametri ir 170 un 120 cm.

Kad olas atveda, tad tik īsti apjautām to lielumu un ... drusku samulsām. Pils trešajā stāvā dabūjām izņemt stiklotās durvis uz mākslas skolu, citādi lielāko olu nevarēja iedabūt iekšā. Liepājas firma, kā zinādama mūsu pūliņus, pēc tam piedāvāja krietni mazākas, iekarināšanai domātas olas, un mēs iegādājāmies arī sešas tādas.

Firma piedāvāja olas nokrāsot, bet tas mums bija par dārgu. Iedomājos uzrunāt

olas noteikti būs tirgus laukumā. Vai tās piedalīsies olu kaujās? Laikam jau ne. Bet parastajām vistu olām arī būtu mazas izredzes.

Pati lielākā ola varētu kalpot par īpatnēju afišu stabu *Mazajā skolā*, pie tās piestiprinot paziņojumus.

Mazās olas izmaksāja aptuveni Ls 20 katra. Bet parēķināsim, cik parasto vistu olu ietilptu vienā šādā olā! Lielās olas maksā nedaudz virs 100 latiem. Budžetā šīs summas bija paredzētas dekorāciju sadaļā.

Gribu olas nofotografēt un nosūtīt Liepājas firmai. Lai redz, cik radoši tās var apdarināt!

Alnis Auziņš

Dundagā

23. III plkst. 14.00 filma *Mammu, es tevi mīlu*. Pieaugušajiem Ls 1, skolēniem Ls 0,50.

25. III plkst. 13.00 pie Šķeltā akmens piemiņas brīdis Komunistiskā genocīda upuriem.

31. III plkst. 13.00 Lieldienas kopā ar Balto vistu, Raibo vistu un Gudro pūci tirgus laukumā.

Līdz 5. IV Dundagas bibliotēkā Daiņa Kārkluvalka fotoizstāde *Sievietes*.

6. IV plkst. 12.00 mazo vokālistu konkurss *Cālis un Gailis 2013*.

12. IV plkst. 19.00 teātra izrāde *Kāpēc mums jāprecas jeb Tūstēps ar čemodānu fonā*.

Kolkā

20. III plkst. 19.00 jaukto koru kopmēģinājums.

26. III plkst. 18.00 filma *Mammu, es tevi mīlu*. Dundagas cenas.

31. III plkst. 13.00 tautas namā vai pie nama Lieldienas.

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 28. februārī

Nolēma nodot pašvaldības 4,3 ha lielu nekustamā īpašuma *Zēņu diķis* daļu ilgtermiņa nomā biedrībām vai nodibinājumiem, kuru darbība sniedz nozīmīgu labumu sabiedrībai, ūdenstilpi izmantojot makšķerēšanai un rekreācijai.

Noraidīja divus lūgumus piešķirt nekustamā īpašuma nodokļa atlaidi.

Apstiprināja precizēto darba uzdevumu Dundagas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2014.–2030. gadam izstrādei.

Pieņēma saistošos noteikumus Nr. 5 *Grozījumi Dundagas novada domes 2013. gada 24. janvāra saistošajos noteikumos Nr. 1 «Saistošie noteikumi nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanai 2013. gadā»*.

Izpilddirektora maiņas dēļ grozīja to komisiju sastāvu, kurās ir izpilddirektors.

Piešķīra nekustamam īpašumam ar kadastra numuru 8850 010 0002 nosaukumu *Lapenes*.

Piešķīra zemes vienībām ar kadastra apzīmējumu 8850 001 0061, 8850 001 0062 un 8850 001 0137 nosaukumu *Šņepes*.

Piekrīta sadalīt nekustamo īpašumu *Pāces iela 8*, piešķīra nosaukumus un noteica zemes lietošanas mērķi.

Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamam īpašumam *Mežvidi*, sadalot to divās daļās, un noteica, ka, izstrādājot zemes ierīcības projektu, jāparedz piekļuve nekustamam īpašumam *Mazirbes mežs* pa plānotu servitūta ceļu.

Apstiprināja zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Jaunlīdumi* sadalīšanai divās zemes vienībās.

Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Amaļi* sadalīšanai divās daļās un noteica, ka piekļuve jaunveidoja-

mai zemes vienībai jāparedz pa plānotu servitūta ceļu.

Apstiprināja zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Kurči* sadalīšanai divās zemes vienībās.

Grozīja novada domes 28.06.2012. sēdes lēmuma Nr. 182 *Par zemes ierīcības projektu īpašumam «Silvijas»* 1. punktu un 181. lēmuma *Par zemes ierīcības projektu īpašumam «Valdnieki»* 1. punktu.

Piekrīta sadalīt nekustamo īpašumu *Grabi* (kadastra Nr. 8850 001 0034), atdalāmajam zemes gabalam piešķīra nosaukumu *Jaungrabi*.

Apstiprināja Mazirbes internātpamatskolas nolikumu.

Vienai iedzīvotājam pagarināja dzīvojamo telpu īres līgumu, vienai personai piešķīra dzīvojamo platību (istabu) pangsijā *Jaundundaga*.

Apstiprināja pašvaldības karoga metu — trīs diagonālas joslas: zils balts, zaļš, centrā zelta mednis.

Apstiprināja *Kompensācijas mācību izdevumu segšanai noteikumus*.

Nolēma izveidot Nacionālās pretošanās kustības dalībnieku statusa izskatīšanas komisiju: Centrālās administrācijas sekretāre lietvede, Dzimsarakstu nodaļas vadītāja un Dundagas novada pašvaldības juriskonsults. Līdz 11.03.2013. jā sagatavo komisijas nolikums.

Nolēma mainīt nodokļu maksātāja nosaukumu *Dundagas novada dome* uz *Dundagas novada pašvaldību*.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

Nekustamā īpašuma nodoklis

Apstiprināti ar Dundagas novada domes 24.01.2013. lēmumu Nr. 10 (protokols Nr. 2., 10. §)

Dundagas novada Dundagas pagastā

Dundagas novada pašvaldības 24.01.2013. saistošie noteikumi Nr. 1 «Saistošie noteikumi nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanai 2013. gadā» ar 28.02.2013. grozījumiem

Izdoti saskaņā ar likuma «Par pašvaldībām» 46. pantu; likuma «Par nekustamā īpašuma nodokli» 1. panta otrās daļas 9.1. punktu, 9. panta otro daļu, Pārejas noteikumu 47. punktu.

1. Saistošie noteikumi nosaka kārtību, kādā 2013. gadā Dundagas novada pašvaldībā ar nekustamā īpašuma nodokli apliek dzīvojamo māju palīgēkas, ja palīgēkas platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas, kā arī nosaka nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu piespiedu izpildes termiņu 2013. gadā.

2. Dzīvojamo māju palīgēkas, ja palīgēkas platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas, ar nekustamā īpašuma nodokli neapliek.

3. Ja nodokļa maksātāja parāda summa ir mazāka par 1000 latiem, maksāšanas paziņojuma piespiedu izpilde uzsākama ne vēlāk kā septiņu gadu laikā. Citos gadījumos piespiedu izpilde uzsākama ne vēlāk kā triju gadu laikā no nodokļa samaksas termiņa iestāšanās brīža.

4. Saistošie noteikumi stājas spēkā nākamajā dienā pēc to parakstīšanas.

5. Līdz ar šo saistošo noteikumu spēkā stāšanos spēku zaudē Dundagas novada domes 2012. gada 26. janvāra saistošie noteikumi Nr. 1 «Saistošie noteikumi nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanai 2013. gadā».

*Domes priekšsēdētāja
pienākumu izpildītāja Linda Pavlovskā*

Paskaidrojuma raksts

Dundagas novada domes 24.01.2013. saistošajiem noteikumiem Nr. 1 «Saistošie noteikumi nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanai 2013. gadā»

1. **Īss saistošo noteikumu satura izklāsts.** Saistošie noteikumi nosaka kārtību, kādā 2013. gadā Dundagas novada pašvaldībā ar nekustamā īpašuma nodokli tiek apliktas dzīvojamo māju palīgēkas, ja palīgēkas platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas, kā arī nosaka nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu piespiedu izpildes termiņu 2013. gadā.

2. **Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums.** Likuma «Par nekustamā īpašuma nodokli» 1. panta otrās daļas 9.1. punkts pilnvaro pašvaldību noteikt, ka dzīvojamo māju palīgēkas, ja palīgēkas platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas, var neaplikt ar nekustamā īpašuma nodokli.

Savukārt likuma «Par nekustamā īpašuma nodokli» 9. panta otrā daļa nosaka, ka pašvaldība, pieņemot saistošos noteikumus, ir tiesīga noteikt nodokļa maksāšanas paziņojumu piespiedu izpildes termiņu.

Likuma «Par nekustamā īpašuma nodokli» Pārejas noteikumu 47. punkts nosaka, ka saistošie noteikumi tiek izdoti likuma «Par pašvaldībām» 46. pantā noteiktajā kārtībā.

3. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu.** Nav.

4. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā.** Nav.

5. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz administratīvajām procedūrām.** Nav.

6. **Informācija par konsultācijām ar prievātpersonām.** Nav notikušas.

*Domes priekšsēdētāja
pienākumu izpildītāja Linda Pavlovskā*

Jaunas projektu konkursu kārtas

Biedrība Ziemeļkurzemes biznesa asociācija izsludina projektu konkursa 5. kārtu Lauku attīstības programmas 413. pasākumā *Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā* un 411. pasākumā *Konkurētspējas veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā*. Piešķirtais finansējums ir Ls 97 394,89.

1. **Pakalpojumu pieejamība un kvalitāte vietējiem iedzīvotājiem** (Ls 23 872,93). Mērķis: radīt vietējiem iedzīvotājiem pieejamus jaunus pakalpojuma veidus vai uzlabot esošos. Atbalsta iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegādi un uzstādīšanu, infrastruktūras izveidi pakalpojumu pieejamībai, kvalitātei un sasniegšanai pakalpojuma sniegšanas vietā vietējiem iedzīvotājiem.

2. **Sabiedrisko aktivitāšu dažādošana vietējiem iedzīvotājiem** (Ls 48 294,56). Mērķis: radīt iespējas vietējiem iedzīvotājiem aktīvi izmantot savu brīvo laiku un pilnveidot savas zināšanas, nodrošināt vietējo kultūras vērtību saglabāšanu. Atbalsta: iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegādi un uzstādīšanu, infrastruktūras izveidi sabiedrisko aktivitāšu, ieskaitot apmācību un interešu klubus, kultūras, vides aizsardzības, sporta un citas brīvā laika pavadīšanas aktivitātes, dažādošanai vietējiem iedzīvotājiem.

3.1. **Lauksaimniecības produktu ražošana un pirmapstrāde.** Mērķis: veicināt lauksaimniecības uzņēmumu saimnieciskās darbības attīstību un konkurētspēju.

3.2. **Lauksaimniecības produktu pārstrāde un pirmapstrāde mājas apstākļos.** Mērķis: veicināt lauksaimniecības produktu

pārstrādi mājas apstākļos, radot pievienoto vērtību lauksaimniecības produktiem.

Atbalsta: iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegādi un uzstādīšanu, infrastruktūras izveidi lauksaimniecības produktu ražošanai un pirmapstrādei, to skaitā pašu saražotās produkcijas iepakojšanai, kā arī ilggadīgo auglīkopības kultūraugu (izņemot zemes) stādu iegādei, stādījumu balstu sistēmu, žogu un žogu balstu iegādei, uzstādīšanai un stādījumu ierīkošanai; iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegādi un uzstādīšanu, infrastruktūras izveidi lauksaimniecības produktu pārstrādei un pirmapstrādei mājas apstākļos, to skaitā pašu saražotās produkcijas iepakojšanai.

Biedrība Ziemeļkurzemes biznesa asociācija izsludina atklāta konkursa projektu iesniegumu pieņemšanas 4. kārtu Rīcības plāna programmas 2007.–2013. gadam *Vietējās attīstības stratēģija* ieviešanai.

1. **Ciemat, kuros veic zivsaimniecības darbības, atjaunošana un attīstība**
Rīcība: Ciematu atjaunošana un attīstība (Ls 99 704,95).

Mērķis: veicināt infrastruktūras kvalitātes uzlabošanu, lai saglabātu apdzīvotību un teritorijas pievilcību.

Atbalsta pašvaldības ceļu seguma, gājēju celiņu, apgaismojuma ierīkošanu vai uzlabošanu ciematu teritorijās. Kultūras, sporta un citu sabiedrisko ēku un teritoriju pieejamības un labiekārtošanas nodrošināšanu vietējiem iedzīvotājiem, pakalpojuma kvalitātes paaugstināšanu. Tradicionālās piekrastes zvejniecības rīku mantojuma eksponēšanu.

Pludmales pieejamību un labiekārtošanu. Vietējo tirgus vietu teritoriju labiekārtošanu.

Vīrszemes ūdeņu atklāto novadgrāvju, diķu izveidošanu, rekonstruēšanu un tīrīšanu, uzlabojot dzīves kvalitāti un teritorijas saukoptību.

2. **Ar zivsaimniecību un tūrismu saistītas maza mēroga infrastruktūras un pakalpojumu attīstība.** Rīcība: **Zivsaimniecības un tūrisma infrastruktūras un pakalpojumu attīstība** (Ls 24 018,07).

Mērķis: attīstīt un pilnveidot zivsaimniecības un tūrisma infrastruktūru un pakalpojumus.

Atbalsta tūristu pulcēšanos, atpūtas un nakšņošanas vietu labiekārtošanu (informācijas centri, stendi, norādes, soliņi, atkritumu savākšanas vietas, tualetes, servisa mājas, ugunsкура vietas, aktīvās atpūtas laukumi, peldvietas, kempingu laukumi). Vietējo zivsaimniecību produkciju piedāvājumu risinājumus un to nodrošināšanu (aukstuma iekārtas zivju uzglabāšanas nodrošināšanai, tirdzniecības stendi). Zivsaimniecības pakalpojumu nodrošināšanas atbalsta pasākumus piekrastes tūristiem.

Noslēdzies ESF projekts

Ieguldījums tavā nākotnē.

Saskaņā ar 12.11.2010. noslēgto vienošanos Nr. 1DP/1.5.3. 1.0/10/IPIA/VRAA/004/049 par Eiropas Savienības fonda (ESF) projektu *Dundagas novada pašvaldības administratīvās kapacitātes stiprināšana* to īsteno no 12.11.2010. līdz 31.03.2013. Sasniegts projekta mērķis — nodrošināta kvalitatīva plānošanas dokumentu un pašvaldības saistošo noteikumu sagatavošana. Mērķa sasniegšanai pašvaldības centrālajā administrācijā izveidotas darba vietas diviem speciālistiem: juriskonsultam un ģeogrāfiskās informācijas

Projektus pieņems no 03.04.2013. līdz 03.05.2013. biedrības telpās Pils ielā 14, Dundagā.

Gūt sīkākas ziņas un iepazīties ar vietējās attīstības stratēģiju, rīcības mērķiem, to plānotajām darbībām, projektu vērtēšanas kritērijiem un minimālo punktu skaitu pozitīva atzinuma saņemšanai var piektdienās no plkst. 9.00 līdz 16.00 biedrības telpās Pils ielā 14, Dundagā, vai biedrības interneta vietnē www.dundaga.lv/projekti/partneriba/zba, vai zvanot pa tālruni 28646518 biedrības koordinatorei Ancei Remesai, vai tālruni 26194609 EZF administratīvajai vadītājai Mārai Zadiņai, vai rakstot e-pastu uz adresi zba@dundaga.lv.

Lauku atbalsta dienesta interneta vietnē www.lad.gov.lv ir pieejamas projekta iesnieguma veidlapas, metodiskie norādījumi to aizpildīšanai, kā arī iespējams iesniegt ar drošu elektronisko parakstu parakstītu projekta iesniegumu.

Biedrība Ziemeļkurzemes biznesa asociācija aicina potenciālos projektu iesniedzējus uz informatīviem semināriem 22. III plkst. 9.00 Dundagas pils mazajā zālē un plkst. 14.00 Tārgales pagasta pārvaldes zālē.

Ance Remesa

sistēmas speciālistam.

Projekta darbībā sasniegti rezultāti: veikti grozījumi Dundagas novada teritorijas plānojumā un tiek gatavoti vienoti apbūves noteikumi. Izstrādātas, uzturētas un aktualizētas novada teritorijas plānojuma ģeogrāfiskās informācijas sistēmas, sagatavotas tematiskās kartes novada plānošanas dokumentiem, pārraudzītas iesniegto detālplānojumu un ierīcības projektu dokumentācijas, sagatavoti normatīvajiem aktiem un juridiskajai teknikai atbilstoši saistošie noteikumi.

Zinta Eizenberga, finanšu speciāliste

Pavasara sējas darbi

No marta vidus līdz pat aprīļa sākumam ir īstais tomātu sēšanas laiks.

Svarīga ir kvalitatīva sēkla, jāpievērš uzmanība tomātu garumam un tas jāsamēro ar siltumnīcas augstumu. Šķirnes vajadzētu izvēlēties no dažāda lieluma augļiem un arī krāsām. Oranžas krāsas augļi satur vairāk karotīna, dzeltenie ir maigāki, uzlabo redzi, rozā satur mazāk skābes un ir ar maigu graudainu garšu. Savukārt tumšie satur vairāk antioksidantu un C vitamīna, stiprina organismu. Augļa krāsas norāda arī garšu un vielu saturu. Lielie sviestmaižu tomāti neglabājas ilgi, toties audzētāju pārņem lepnums, kad tādu milzeni, kas sver vairāk nekā 500 gramu, liek uz maizes šķēles!

Garenas formas augļi daudz ilgāk glabājas svaigi, tāpat mazie ogu tomātiņi. Īpaši stingri ir šķirņu ‘Mandariņi’ un ‘Tīģeris’ tomāti. ‘Garā silķe’ glabājas istabā līdz pavasarim! Pašlaik katrs var izraudzīties, ko sēt un ko ēst no plašā šķirņu klāsta. Ja paši stādus neaudzējat, tad pērkot uzmanība jāpievērš stāda krāsai. Tumši zilizaļa nozīmē, ka stādi ir sadzirdīti ar slāpekļa šķīdumu, lai piešķirtu tiem augšanas sparu. Tomāts izveidos spēcīgu stāvu, bet ar ražu kā būs, tā būs. Tāpēc labāk izvēlēties nedaudz pastīdzējušus stā-

dus, toties ar ziedķekaru. Tādi ir gatavi ražot, un, ja lapas tiem zaļas vai zaļi dzeltenīgas, tad, iestādot zemē, tie saņemsies un ražos. Ja tie būs līdzsvaroti mēsloti, tad uz ražu nebūs ilgi jāgaida. Līdzsvarots mēslojums ir tāds, kas domāts tomātiem un satur vielas noteiktās proporcijās. Ir šķidrie kompleksie mēslojumi, ar kuriem var piemēslot stādus, var atšķaidīt kompleksos mēslus un piemēslot, var izmantot slieku humusu.

Iegādājoties stādus, var iepirkties, nezinot šķirnes vai nezinot, ka audzētājs novācis sēklas no hibrīdām šķirnēm, kas vairs nedos tādu ražu kā pirtās sēklas. Tāpēc pievērsiet uzmanību, vai stādam jau ir ziedķekars, no-skaidrojiet šķirnes augstumu, galotņu skaitu. Ja iestādīsiet dažādas krāsas un formas augļu stādus, tad priecāsies jūsu acis, ne tikai vēders. Uzdrīkstieties paeksperimentēt un izgaršot dažādību! Jau tagad domājiet par prieku acīm un sirdij, izaudzējiet puķu stādus, kas sasildīs sirdi un dārzu padarīs krāšņāku. Audzējot paši augam līdzī stādiniem, un prieks par tiem ir vasaras neatņemama sastāvdaļa.

Dārzniece Edīte, tālrunis 63242695

Zemnieku saeimas kongresā

8. III Ķekavas novadā pulcējās nozīmīgākā Latvijas lauksaimniecības produkcijas ražotāju organizācija — biedrība Zemnieku saeima. Pārstāvju vidū bija arī Aigars Zaņiņš.

Kongresā pārvēlēja valdi un priekšsēdētāju, bija uzaicināti Ministru prezidents Valdis Dombrovskis un zemkopības ministre Laimdota Straujuma. Vispirms sprieda par Eiropas Savienības (ES) tiešmaksājumiem un ES budžetu. Par to visu daudz runāts, arī mūsu avīzē.

Par zemkopību un ES lauksaimniecības politikas ietekmi pastāstīja divi kaimiņvalstu lauksaimnieku līderi — Somijas lauksaimnieku un meža īpašnieku organizācijas pārstāvis Juha Ruipo (*Juha Ruippo*) un Igaunijas Lauksaimniecības un tirdzniecības kameras pārstāvis Romets Sermuss (*Roomet Sõrmus*). Somu zemniekiem no kopējiem maksājumiem 37% nāk no ES fondiem, pārējās subsīdijas — no valsts. Šie samēri ir iespaidīgi. Somiem jau nav viegli saimniekot uz akmeņiem, vi-

ņiem kopumā apstākļi ir sūrāki nekā mums.

Somijā pēc iestāšanās ES strauji samazinājies un joprojām samazinās mazo zemnieku skaits, bet paši lauksaimniecības uzņēmumi kļuvuši lielāki. Tie, kas spēj piesaistīt investīcijas, pārpērk mazos ražotājus, iegādājas mūsdienu tehniku un attīstās tālāk. Igauniemi ir raksturīgas ļoti lielas saimniecības. Piensaimniecībā ap 100 lielo fermu saražo 70% visa piena. Latvijā valdība stutēja mazākos ražotājus, igauņiem tāda valsts atbalsta nebija. Palika uzņēmīgākie, apsviedīgākie. Nežēlīgi, bet tā viņiem ir bijis. Igauniem bū-tībā nav mazo lauksaimnieku, ja nu vienīgi tie, kas ražo produktus pašpatēriņam.

Zemnieku saeimas priekšsēdētājas vietniece Maira Dzelzkalēja pajautāja, kā 2020. gadā izskatīsies lauksaimniecība gan mums, gan

Uzņēmēju vienošanās

7. III pilī pēc 11. Saeimas deputāta un mūsu novada attīstībā ieinteresēta cilvēka Gaida Bērziņa aicinājuma atkal sapulcējās uzņēmēji.

Novada izpilddirektore Inga Ralle uzsvēra, cik būtiski ir izveidot uzņēmēju konsultatīvo padomi (UKP). Pašvaldība saskata iespējas, kā UKP iesaistīt dialogā, ieklausīties uzņēmējos un pārrunāt problēmas un ierosinājumus.

G. Bērziņš klātesošajiem piedāvāja parakstīt vienošanos par UKP izveidi un aicināt novada pašvaldību uz sadarbību. Viņš arī formulēja vispārīgos UKP mērķus un galvenos uzdevumus. (Vienošanos skatīt novada interneta vietnē!)

G. Bērziņam padomā jau bija pirmā tikšanās ar a/s *Latvijas valsts meži (LVM)* pārstāvi, kas varētu pastāstīt par šī uzņēmuma stratēģiju Ziemeļkurzemē, ceļu izbūvēm, mežizstrādēm. No pašvaldības puses gan vajag cilvēku, kas visus apziņo un sarunā telpas. Vismaz iesākumā.

Uzņēmējs Mārtiņš Grasmanis atzina, ka šis ir pareizais veids, kā darboties UKP. Pats viņš izteica vēlēšanas laikus uzzināt, kādas ES projektu programmas ir plānots atvērt, lai paspētu tām sagatavoties.

Tālākās sarunas aptvēra plašu problēmu loku. Novada uzņēmējā un deputātā Guntī Pīrvītā neizpratnī bija radījusi Kultūras pie-

minekļu aizsardzības darbinieku nostāja — pēc ilgas vilcināšanās tomēr nesaskaņot iecerētās estrādes būvēšanas vietu parkā, tā ierobežojot iecerēto. Uzņēmējs Nauris Freimuts izteicās, ka Dundagas vēsturiskajam centram uzlikta pārāk liela aizsardzības zona. Deputāte Gunta Abaja sacīja, ka šo zonu var samazināt un darbs pie tā notiek. G. Pīrvits norādīja, ka *Gružos* varētu izveidot slēpošanas trasī, tā piesaistot šī sporta veida cienītājus ne tikai no novada vien, taču šī vieta ir Slīteres nacionālajā parkā, tāpēc tur neko nedrīkst attīstīt. Pašvaldības projektu vadītājs Guntis Kļaviņš skaidroja, ka tas ir stāsts par Dabas aizsardzības plāniem Slīterē, kas jāpārskata. Slēpošanas trase varētu būt biznesa projekts, un nekas neiespējams tas nav, jo Eiropā pastāvošā procedūra ļauj jebkuru īpaši aizsargājamo biotopu izmantot sabiedrības interesēs, un arī mūsu likumos ir iestrādāta tā saucamā kompensācija. Proti, jāmeklē risinājumi, kā aizvietot izņemto platību no īpaši aizsargājamā statusa, samazinot labvēlīgo statusu šai vietai un kompensējot to ar citu vietu, lai Eiropas bilancē nezustu dabas vērtības.

G. Abaja pauda sāpi, ka tagad notiekošajās

Projekti ir īstenojami!

Aicinot pieteikties jauniem projektiem, par veiksmīgu iepriekšējo projektu lūdzām pastāstīt Dundagā pazīstamos dārzenu audzētājus — Ilgu Stibu un Induli Kibaru.

Indulis: — Mums kā dārzenu audzētājiem ļoti vajadzēja konteinera tipa pārvietojamu saldētavu. Reiz Talsos Lauksaimniecības atbalsta dienestā (LAD) ieminējos, ka mums noderētu saldētava. Labi, padomāsim, man atbildēja. Pēc tam jau sazvanījos ar biedrības *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* koordinatori Dundagā Anci Remesu. Jā, tāda iespēja ir!

— Kāds jums no saldētavas ieguvums?

Indulis: — Saldētava ir tāda kā mājiņa — ar lielām durvīm, 6 metrus gara, 3 metrus plata, tilpums — 36 kubikmetri. Pats galvenais, ka var pēc vajadzības regulēt temperatūru. Tas labi noder svaigiem kāpostiem, kam īstā glabāšanas temperatūra ir no 0 līdz plus 1 grādam. Citās ziemās, kad kāpostus glabājām pagrabos, apmēram trešdaļa aizgāja bojā. Līdzko jau ir plus 4, tā kāposti pūst! Šogad zudumi ir pavisam niecīgi.

— Vai projekts grūti nāca?

Indulis: — Pagājušajā pavasarī sāku rakstīt. LAD ļoti daudz palīdzēja. Projekts jau bija uzrakstīts, kad atklājās daudz visādu sīkumu, cik reižu vajadzēja pārlabot, pārrakstīt! Augusta beigās saldētava jau bija gatava. Tad apstiprināja visus dokumentus, bija pārbaude. Tad vēl ar maksāšanu bija krepķis. Vienreiz samaksāju no uzņēmuma konta. Un vienu maksājumu no sava privātā konta.

igauņiem, gan somiem. Igaunis bija visoptimistiskākais, uzskatot, ka viņi būs ļoti konkurētspējīgi.

Tagad aizvien biežāk piemin *aktīvo zemnieku*. Kamēr ES budžets vēl bija lielāks, šis jautājums nebija tik aktuāls un maksājumi par vides uzturēšanu likās pašsaprotami. Taču iedzīvotāju skaits pasaulē aug, notiek dabas katastrofas. Ja jau sāk trūkt pārtikas, tad kādi vairs maksājumi par vidi? Ražo un tā pelni! Tāda iezīmējas turpmākā politika. Un nupat pirms intervijas pa radio dzirdēju, ka arī valdība spriež, kā drusku vairāk atbalstīt tos, kas tiešām grib ražot un konkurēt, bet apgrūtināt dzīvi *divānu zemniekiem*.

Kongresā runāja arī par meža zvēru postījumiem, kas nesamazinās, un par mūsu ceļiem. Lielās fermas ir drausmīgos apstākļos. Daži delegāti ļoti asi pārmeta Dombrovskim neizdarību. Pats esmu pabraukājis pa Igauniju un redzējis, ka viņu lauku ceļi ir krietni labāki. Ja jau mums dzīve iet uz augšu, tad par to būt nopietni jādomā.

Vēl runāja par zemes kreditēšanas prog-

Man gan ir individuālais uzņēmums, tomēr tā nedrīkstot. Tad LAD uztaisīja aktu, nokārtoja *papīru* lietas.

Ilga: — Cenu aptaujas bija jātaisa.

Indulis: — Man bija 4 aptauju rezultāti. Bija jāiesniedz pieprasījums, kādu saldētavu gribu, cik lielu, ar kādu regulāciju un ka esmu izraudzījies izdevīgāko cenu. Pēc tam man atmaksāja 40%, tas ir ļoti labi! Un ātri!

— Vai plānojat vēl citus projektus?

Indulis: — Jātaisa dziļurbums.

Ilga: — Un siltumnīcas vajag. Vecās atjaunot vairs nav jēgas.

— Tagad izsludināta jauna pieteikšanās.

Ilga: — Mēs arī rakstām! Nu jau ceļš ir iestaigāts.

— Vai projekts par saldētavu jums bija pirmais?

Indulis: — Pirmais bija par pašreizējām siltumnīcām. Tas bija uz 5 gadiem, katru gadu par 1000 eiro. Toreiz arī Talsos Lauksaimniecības konsultatīvais dienests daudz palīdzēja. Tas ir pilnīgi oficiāli: es samaksāju par konsultāciju, viņi palīdz sagatavot, šos pakalpojumus ieraksta tāmē, pēc tam pusi tās naudas man atmaksā. Ļoti izdevīgi.

Esam apmierināti. No mūsu pagasta gan projektā esam bijuši gandrīz vai vienīgie.

Diāna Siliņa un Alnis Auziņš

rammu, par atbilstoša fonda izveidi, lai paši latvieši varētu kaut ko no zemes nopirkt un lai tiem, kas grib pārdot zemi, tā nebūtu jāpārdod ārzemniekiem. Ideja jau skaista, redzēsim. Drīzāk gan šķiet, ka šis vilciens ļoti tālu aizgājis...

Valdi ievēlēja citu, bet par priekšsēdētāju atkal Juri Lazdiņu, citu nopietnu kandidātu nebija.

Šad tad sev pajautāju: cik mēs, zemnieki, esam aktīvi savas dzīves veidotāji, cik rosīgi līdzdarbojamies nozares organizācijās? Cik mēs bijām Doma laukumā Rīgā pirms Briseles brauciena? Maz. Arī šoreiz kongresā būtu gribējies redzēt vairāk Latvijas zemniecības pārstāvju. Lai gan biedru skaits pēdējā laikā lēnām aug un pašlaik *Zemnieku saeimā* ir tuvu pie 900 biedru, kas nozīmē — saimniecības, tomēr vienaldzība ir diezgan liela. Es uzskatu, ka *Zemnieku saeima* nekuļ tukšus salmus, sakarīgi pauž viedokļus. Nepiekrītu, ka šī organizācija pārstāv tikai lielos zemniekus. Es jau lielos, bet tos, kas ražo, kam lauksaimniecība ir pamatnodarbošanās.

Alnis Auziņš

nēmjs un deputāts Aldons Zumbergs atgādināja, ka savulaik mūsu pašvaldība kopā ar Talsu novadu šo ceļu pieteikušas kā aktuālu. Taču tagad, izejot no Nacionālā attīstības plāna, sanāk, ka mums aktuāls ir Talsu–Dundagas ceļš, nevis Ventspils–Dundagas ceļš. A. Zumbergs to uzskata par lielu tuvre-dzību, jo mūsu novadam attīstības centrs Ventspils ir nozīmīgs. No kopējiem principiem varētu būt arī izņēmumi, jo to nosaka esošā situācija.

Baiba Ziedone–Jansone uzsvēra, ka tūrisma attīstībai visbūtiskākā ir infrastruktūra. Ja Kolkā, piemēram, vēlas attīstīt tūrismu, tad grūtības sagādā gan dzeramā ūdens kvalitāte, gan virzsmes ūdeņi, kas, sniegam kūstot, pārpludina daudzas sētas. G. Kļaviņš norādīja, ka pēdējos 25–30 gadus Kolkā grāvji nav tīrīti. I. Ralle savukārt sacīja, ka šogad pašvaldība šim mērķim budžetā atvēlējusi naudu vienam no ciemiem — Kolkai vai Sīkragam.

Vienlaikus ar diskusijām 13 sanākušie uzņēmēji bija parakstījuši vienošanos par UKP veidošanu. Sarunas apliecināja, ka jau notiek uzņēmēju dialogs ar pašvaldību, kā arī to, ka ir problēmas, kuru atrisināšanā ir ieinteresētas abas puses.

Ja kāds novada uzņēmējs vēlas pievienoties un parakstīt vienošanos, tas izdarāms pie izpilddirektores I. Ralles.

Diāna Siliņa

Ciemos

Sīkrags

Nobeigums. Sākumu skatīt 2012. gada decembra numurā.

Ciems piedzīvojis neatkarības nestos pārmaiņu laikus. Vilis Priede izmēģinājis atjaunot posmu, pats pārdevis sazvejotās zivis, bet nu pārgājis uz pašpatēriņa zveju. *Ķirškalnu* saimniekam ir suns Rembo un zirgs Karalis.

Ziemā ciems ir gandrīz tukšs. Vasarā te ierodas gan bijušie iemītnieki, gan jaunpieņacēji, un pilnīgākai ainai mums vajadzētu Sīkragu apciemot uz Jāņiem, kad ciemā mājā dzīvība, — citāda nekā agrāk, bet tomēr. Tas paliek nodoms.

Neatkarības sākumgadi

Vilis Priede: — Tūlīt pēc neatkarības es uztaisīju posmu. Sarunāju ar Lismentu, tad

viņš bija kļuvis valīgāks. Posmā biju es — laivas vadītājs, Raitis Roze no Vīdales un Harijs Kreicers no vecajiem zvejniekiem, pēc tam bija viņa dēls Aldis. Tā pāris gadus. Pēc tam deviņdesmito gadu vidū vienu vasaru zvejoja Edgars Millers, viņš tad vēl nebija zivju inspektors. Tad Jānis Veļikanovs. Zigurds Ernštreits arī zvejoja. Tā līdz kādam 1996. gadam. Valsts ieņēmumu dienestam visādas atskaites bija jādod, es kļuva vecāks, priekš kam man tās klapatas. Butu laivu pārdevu.

— Ja tagad vestu zivis kalnā pārdot kā senāk...

V.P.: — Nav pirktpējas. Mēs paši 90. gados braukājām ar zivīm apkārt. Uz Neveju, Osti, Jaundundagu. Pensionāri vēl bišķi paņēma. Iznāk jauna sieva ar bērniem: tā karojas zivis, bet nav jau naudas.

Kad pārgāju uz individuālo darbu, tad pats ar opeli vedu, patālu braucām, uz Sabdagām, vēl tālāk — līdz Ģibzdei, Lielsalām. Aizvedu svaigas butes. Cilvēki prasa, cik maksā? Atbildu, ka 25 santīmi. Tad jau jums ar tām butēm kaut kas nav kārtībā, man atbild. Kā nav kārtībā? Nu, čigāni pārdodot pa 60-70 santīmiem. Bet es esmu zvejnieks, es pārdodu pa tiešo! Nu tad tā kā saprata.

— Un vai tagad cilvēki ir gatavi zivis tīrīt, gatavot? Aizvien vairāk grib iegādāties visu gatavu. Svaiga zivs uzreiz nav apēdama. Tas ir tāpat, cik vairs šodien paši cep maizi.

V.P.: — Tur tiešām jums taisnība. Pat par velti esam devuši kaimiņiem. Viņi nezinā, ņemt vai neņemt...

— Jūs teicāt, ka daļa jūsu mājas pat esot uzcelta no izskalotiem materiāliem. Vai mantas, kokmateriālus bieži jūra izskalo?

V.P.: — Māte teica, ka reiz kontrabandas spirts izskalots. Neatkarības sākumā izskaloja papīrmalku — daudz, visa jūrmala bija pilna, tad jau vāca, kas vien varēja savākt.

Rasma Sakne, Jaunklāvu saimniece: —1988. gadā no Sibīrijas pārrādās Lācekļu dēls Ziedonis, uz kurieni viņš bija aizbraucis līdz vecākiem 12 gadu vecumā. Ap 1988. gadu pievilka pilnu sētu ar laivām. It kā zemnieku saimniecību grasījās dibināt. 1993. gada 29. oktobrī lielā vējā abi ar sievu levu tepat Sīkragā noslika — laiva apgāzās simt metrus no krasta. Ekstrēms viņš bija, bet jūra kļūdas nepiedod.

Saimniece Veronika Lācekle nodzīvoja garu mūžu un nomira 2001. gadā 97 gadu vecumā. Bija ļoti sabied-

• Ar traktoru atvilka laiva pie jūras. Priekšplānā kaļķas.

Foto no V. Priedes albuma

riska, kultūras cilvēks. Rakstīja un publicēja dzejoļus.

Mūsdienas

— Jūsu mājas kādreiz saucās *Vecvalki*. Kā tikāt pie *Ķirškalnu* nosaukuma?

V.P.: — Vaidē arī bija *Vecvalki*. Tā kā man

savedu. Ernštreitu Dāvids arī svin. Tie, kas nu mēs esam, sanes groziņus. Tikai dižas mūzikas nav. Kādreiz Blumbergs zaļumballes spēlēja. Visur bija bufetes, bet jaunieši nebija tādi dulli.

— Bet jūs zvejojat joprojām?

V.P.: — Jā. Es pārgāju uz pašpatēriņa zveju. Vienkāršāk. Katru mēnesi ierakstu žurnālā, un viss. Kas man atļauts: viens 100 metru garš zivju tīkls, viens reņģu

Nobeigums 5. lappusē

- Vilis Priede jūrā pie Sīkraga. 1991. gads. Laiva būvēta 1990. gadā zvejnieku kolhozā Audā, bijušajā 9. maijā, 50 zs motors ielikts Rojas mehāniskajās darbnīcās. V. Priede: «Parasti gājām līdz Lūžņam, gar krastu arī līdz Ovišiem. Dažām zvejas vietām bija savi apzīmējumi. Mēs teicām, ka ejam zvejojot uz Stodriem. Tas bija 2 stundu brauciens. Par stodriem sauca uz bojām novietotas pagrieziena zīmes ar debess pusēm, piemēram, NW. Uz pagrieziena bojām bija arī zibšņi, ugunsperiods. Vēl pēc pusstundas brauciena no Stodriem nonācām Robā. Vecie zvejnieki bija uzķēruši, ka tur ir labs zvejasplacis. Un vēl tālāk, pie Irbenes bija noenkurots ugunskuģis».

Foto no V. Priedes albuma

- Vilis Priede ar draugu Karali. 2011. gada septembris.

Ivara Abaja foto

bija divi īpašumi, tad pašvaldība teica, vai nevaru pāriet uz *Ķirškalnu* nosaukumu. Jā, lai iet uz *Ķirškalniem*. Tas bija 1992. gadā. Bet izrādās, ka Edgaram Milleram Mazirbē arī ir *Ķirškalni*. Nu esam vienā novadā.

— Jums joprojām ir zirgs!

V.P.: — Jā. Iepriekšējam, Zvaigznītei, bija pie 20 gadiem, krustos iemetās vaina, pakājkājas vairs necēla augšā. Tagad man ir Karalis — no 2011. gada janvāra. Pēc dabūju piekabi un atvedu no Ķīšežera. Zirgam 5 gadi. Karalim esmu trešais saimnieks. Ar suni Rembo diezgan ātri sadraudzējās.

— Kā tagad svin Jāņus?

V.P.: — Pētersoni uztaisa ugunsroku. Mēs paši arī. Seskos rīko paši par sevi. Uztaisa piramīdu, vidū malka un no augšas dedzina. Es katru gadu ar savu traktoru vecus kokus

• Harijs Kreicers, Vilis Priede un Aldis Kreicers ar murdā noķertiem lašiem un citām zivīm. 1992. gads. V. Priede: «1992. vai 1993. gadā reiz zušu murds aizpeldēja līdz Kolkas ragam ar visu enkuru. Bet tur jau viens bija paspējis murdu izcelt un pievākt. Ar policiju dabūju atpakaļ».

Edmunda Goldšteina foto

• Zigurds Ernštreits pie Sīkraga steķiem špleisē (vieno kopā) virves. 1994. gads. Steķi atjaunoti 1956. gadā. Tolaik Viļa Priedes posmā vēl zvejoja Edgars Millers un Jānis Veļikanovs. Foto no V. Priedes albuma

Par zaļu pat vēl zaļāks

Gavilēsīm kopā!

13. III izrādījies neparasti veiksmīga diena Dundagas Mākslas un mūzikas skolas jauniejiem mūziķiem un viņu pedagogiem: Viesturam Rēriham, Jānim Cīrvelim un le-vai Hermanei.

Šajā dienā Saldū notika VIII Kurzemes mūzikas skolu pūšaminstrumentu un sitam-instrumentu nodaļu audzēkņu konkurss. Visi dalībnieki atgriezās ar godalgām!

Priecājamies līdz ar Kolkas mūzikas no-daļas audzēkņiem — Artūru Rundšteinu — 2. vieta tubas spēlē, Kārli Vaļinieku — 3. vie-ta mežraga spēlē un Tomu Jākobsonu — 3. vieta mežraga spēlē un Dundagas mūzikas nodaļas audzēkņiem: Ernestu Zviedri — 3. vieta sitaminstrumentu spēlē un Kārli Ger-diņu — 3. vieta sitaminstrumentu spēlē.

Kārlim vien puse no punkta pietrūka līdz 2. vietas diplomam.

Savukārt Ogrī tajā pašā dienā pieskandi-nāja Latvijas mūzikas skolu un stīgu ansam-bļu un stīgu orķestru konkurss *Musica de Ca-mera 2013*.

Konkursā piedalījās Ziemeļkurzemes ka-merorķestris (diriģente Indra Sproģe), kurā

spēlē mūsu vijolnieces: Daniēla Damberga, Kristīne Ralle, Žaklīna Ulla Ģigule un Loreta Bergmane ar savu skolotāju Ievu Hermani.

Ļoti spēcīgā 8 orķestru konkurencē mū-sējie ieguva atzinības diplomu! 1. vietu kon-kursā izcīnīja Jāzepa Mediņa Rīgas 1. mūzi-kas skolas kamerorķestris, 2. vietā atstājot kamerorķestrus no Ķekavas un Madonas, 3. vietu nepiešķīra, bet mūsējo novērtējums bija augstāks nekā, piemēram, Daugavpils kamerorķestrim.

Liels prieks par audzēkņu sniegumu, un paldies visiem pedagogiem, kā arī koncert-meistarēm Evitai Ernštreitei un Dacei Šmi-tei par ieguldīto darbu audzēkņu sagatavo-šanā konkursiem!

Lai veicas arī turpmāk!

Linda Celma, DMMS direktora vietniece

Projektu nedēļā

No 25. II līdz 1. III notikušajā projektu nedēļā vidusskolā man sanāca ciemoties vairākās klasēs, kurās pārsvarā skolēni pētīja dažādas profesijas.

Piemēram, skolotājas Skaidrītes Motmil-leres audzināmās 9. a klases skolēni vēstu-res skolotāja un skolas muzeja vadītāja Imanta Brusbārža vadībā apguva procesu, kā dažādus priekšmetus — arheoloģiskos priekšmetus, monētas, kādas grāmatas vai dokumenta eksemplāru — sagatavo muzejā glabāšanai. Mērķis — apzināties, kas ir mu-zejnieku darbs. Signe Ādamsone un Evita Ķirse atzina, ka projekts viņām ļoti patīk. Renārs Mičulis un Niks Kinčulis aizrautīgi fotografēja arheoloģisko gredzenu, bet Ro-berts Bāliņš iztēlojās, kāda varētu izskatīties visa aprobe, no kuras tagad pāri bija palicis tikai fragments. Skolēni bija apmeklējuši arī abus Talsu muzejus.

Skolotājas Sintijas Kronbergas audzinā-mie 8. a klases skolēni bija izdomājuši pie-mērotāko profesiju saviem klasesbiedriem, izpildījuši testus par profesijām internetā un uzzinājuši, kas ir visbūtiskākais, lai viņi pēc 9. klases iestātos kādā citā mācību iestā-dē. Kad pie viņiem ierados, skolēniem bija jāsakārto savas māpes par profesijām, jāsa-gatavo reklāma, mēmais šovs un kolāža par izvēlēto profesiju.

Jautāju Patricijai Starei un Ernestam

Zviedrim, vai klases biedru ieteikumi bija tādi paši kā viņu izvēle. Patricija pastāstīja, ka vēlas kļūt par ārsti un tests internetā ap-stiprinājis viņas izvēli, bet klasesbiedri to nav ieteikuši. «Tas apliecina, ka viņi nezina, kas mani interesē», sacīja meitene. E. Zvied-ris atzina, ka daudzi bija rakstījuši, lai viņš kļūst par mūziķi. Viņu tas tiešām interesē.

Kā pastāstīja 6. a klases audzinātāja San-dra Braže, viņas skolēni šajā laikā iepazīstas ar dažādām Dundagas iestādēm un noskaid-ro, kādu profesiju cilvēki tur strādā, kuras profesijas šeit būs vajadzīgas: «Pērn bijām pienotavā un ūdens attīrīšanas iekārtās, šo-gad ciemojāmies pie ugunsdzēsējiem un *Lī-kajā muižā*. Uzzinājām, kādi mācību priekš-meti un izglītība nepieciešama, lai strādātu kādā no šīm profesijām. Šodien (27. II. Red.) brauksim uz Talsiem, kur tiksīmes ar valsts policijas pārstāvjiem, dosīmes uz dzīvnieku patversmi un Talsu lauksaimniecības un tehnikas muzeju *Kalēji*. Nākamgad domājam apmeklēt kādas citas mūsu novada ražot-nes. Interesanti būtu paciemoties arī kādā zemnieku saimniecībā».

Bet ko domāja skolēni? Niklāvs Lazovatijs vēlētos kļūt par ugunsdzēsēju. Īpaši viņam

Divās kārtās — vislabākie!

Dundagas vidusskolas vokālais ansamblis skolotājas Daces Šmites vadībā konkur-sa *Balsis* abās kārtās ieguvis I pakāpes diplomus. Stāsta Dace.

Ansambli vadu no 2008. gada. Pirmoreiz konkursā *Balsis* piedalījāties 2009. gadā, kad abās kārtās ieguām I pakāpes diplo-mus. Otrreiz konkursā dziedājām 2011. ga-dā. Tad I kārtā saņēmām I pakāpes diplomu, bet II kārtā notika pēc žetonu vakara... Lai balsis skanētu, ir labi jāizguļas.

Parasti bijis jauktais ansamblis, bet šogad tas ir 7.–12. klašu meiteņu ansamblis, kurā dzied 12 meitenes: Laine Šmite, Agate Pipa-re, Luīze Čaunāne, Terēza Lepere, Lāsma Veinberga, Monika Freimute, Dīna Ivanova, Rasa Kokoreviča, Santa Namsone, Kristīne Ralle, Madara Enzele un Lelde Bēķe. Kon-kursā *Balsis* obligāti jābūt vienai latviešu tautasdziesmas apdarei *a capella*, 2. darbs var būt vai nu latviešu komponista sacerē-jums, vai vēl viena latviešu tautasdziesmas apdare, 3. dziesma ir pēc brīvas izvēles. Dziedājām *Skaista mana brāļu sēta* Aldona Kalniņa apdarē un *Teci, teci, kumeliņi!* Oļģerta Grāviša apdarē. Trešā bija Jāņa Lūsēna un Māras Zālītes dziesma *Trīs zvaigznes*, ko sa-gatavojām jau uz 18. XI.

Pirmā kārtā notika 8. III Talsos. Pašiem

pie sirds bija gājusi iespēja iekāpt ugunsdzē-sēju mašīnā un uzlikt gāzmasku. Hanna Da-ne atzina, ka paticis gan pie ugunsdzēsē-jiem, gan *Līkajā muižā*. Bet Aivita Rulle vēlē-tos kļūt par sekretāri vai grāmatvedi pašval-dībā.

7. a klases skolēni gatavoja reklāmas iz-vēlētajai profesijai. Izrādījās, ka par snov-borda instruktoru vēlas kļūt Ģirts Treinov-skis, par aerodiuma instruktoru — Denijs Židavs, par masieri — Monika Blumbaha, bet par dizaineri — Elīza Ozoliņa.

Pieci skolēni kapteiņa Eduarda Freiberga vadībā gatavoja arī pieteikumu konkursam *Uguns pavēlnieks*, lai uzvarētu un dotos ceļo-jumā uz Šveici. Līdztekus viņi kopā ar kla-sesbiedriem līdz pavasarim apgūs, kā no-vērst ugunsnelaimju cēloņus. Audzinātāja Inta Freiverte uzteica komandu par ieinte-resētību un patstāvīgo darbu.

Vienīgie no satiktajiem, kas izvēlējušies citu tematu, bija 5. a klase, kas centās izdibi-nāt visu par saldumiem. Viņi jau domāja par Saldumu dienu, kurā paši ko pagatavos. Ul-dis Egle sacīja, ka tie varētu būt cepumi vai šokolādes desa, Raens Ludeviks ierosināja cept vafeles, bet Krista Ludevika — gatavot cukurgailīšus. Tapa aptauja. Krista un Elēna Ozoliņa pat bija sacerējušas dziesmai vār-dus... par saldumiem.

Diāna Siliņa

bija jāizvēlas, kuras divas dziesmas dziedāt. Tā bija grūta izvēle. Vienojāmies, ka jādzied abas tautasdziesmas. Pēc uzstāšanās sapra-tām, ka izvēle bijusi pareiza. Pēc konkursa vērtētāji jautāja, vai mēs būtu ar mieru no-dziedāt arī 3. dziesmu. Tā nu apbalvošanu ievadījām ar dziesmu *Trīs zvaigznes*. Pēc punktiem ieguvām visaugstāko vērtējumu un I pakāpes diplomu.

Otrajā kārtā 16. III Ventspilī bija 2 daļas: vispirms uzstājās 12 kolektīvi no Ventspils, Kuldīgas, Talsiem, Dursupes, Valdemārpils, Engures, Laucienes un Dundagas, pēc tam — no Dienvidkurzemes. Kaut gan Ventspilī pieļāvām visādas sīkas kļūdiņas, tomēr mū-su rezultāts bija vislabākais. Paldies par pa-līdzību konkursa II kārtā arī Inesei Meirei! Kā veicās tiem, kas dziedāja 2. daļā, nezi-nām. Uz Rīgu tālāk tiek kolektīvi ar augstāko punktu skaitu. Ja arī tas ir mūsu an-samblis, visticamāk, nekur nebraucam, jo tieši tajā dienā ir pagasta koru skate, kurā jādzied 3 ansambļa meitenēm.

Diāna Siliņa

Īsziņas

28. II vidusskolas 11. klases skolēni aizstāvēja zinātniskās pētniecības dar-bus, 3 no tiem izvirzīti uz reģiona konfe-renci Liepājā: Edgara Briča darbs *Romie-šu skaitīšanas sistēma* (darba vadītāja Ine-se Ķiršakmene, recenzente Iveta Milta); Terēzas Leperes darbs *Kolektīvās iepirkša-nās portāli un to attīstības iespējas Latvijā* (Sarmīte Dinsberga, Ilga Blumberga); Be-ātes Sidras darbs *Mīnimālo mīnu skaita problēma heksamino bloķēšanai* (I. Ķiršak-mene, Līgita Ulmane).

15. III pilī Kurzemes reģiona teātra sporta turnīrā par valsts finālu 22. un 23. III cīnījās 6 komandas no Dundagas, 4 no Talsiem un pa 2 no Druvas un Rojas. Mūsējos pašu mājās atbalstīja skolēni, pieaugušie, tomēr šoreiz dundadznie-kiem spēle nevedās un finālā ieķļuva viena vidusskolas komanda. Tālāk tika arī 1.–4. un 8. klases komanda no Tal-siem, 6. klases un vidusskolas komanda no Druvas un Rojas vidusskolas vienība.

16. III pie Krokodila pulcējušies aizde-dzināja svecēs un nolika ziedus, pēc tam devās braucienā uz Lestenes brāļu kapiem. Starp dalībniekiem bija arī Dun-dagas vidusskolas jaunsargu vadītājs Modris Geršmanis un pāris jaunsargu.

Diāna Siliņa un Alnis Auziņš

Nobeigums no 4. lappuses

tīkls, 100 āķi un viens luču murds. Jūlijā vis-pār jūrā neēju, vasaras vidū siens jāsadzīvo.

— **Jūs visu mūžu, 60 gadus, esat gājis jū-rā. Vai bail nav bijis?**

V.P.: — Es esmu pieradis, man ir vienalga.

— **Pirms kara te pārsvarā taisīja cieti kū-pinātas butes. Kā ir tagad?**

V.P.: — Ne karsti, ne cieti žāvētas, tā — pa vidam.

— **Cik bagāta jūra ir tagad salīdzinājumā ar agrākiem laikiem?**

V.P.: — Tagad zivju kļūst ar katru gadu mazāk, arī reņģu. Ar lučiem vispār ir cauri! Sešdesmitajos gados tikliem uztaisīja tik ma-zas acis, lai nevienš sīkais lucītis netiktu cau-ri, un divos gados izsmēla pa tiro. Tāpat kol-hozu laikos, lai pildītu plānu, izķēra visas mazmenas: arī uztaisīja tikliem tik mazas acis, ka izķēra visas. Toreiz nebija noteiku-mu, cik maza tīkla acs drīkst būt. Vēlāk gan kļuva stingrāk.

Butes no Sīkraga kādreiz brauca zvejot uz Sāmsalu. Divu stundu brauciens. Arī tur esot maz. Mazirbē teic, ka tur maz esot. Sīkragā

gan 2011. gadā ar butēm bija diezgan labi.

Agrāk jūra bija bagātāka, bet arī laiks bija labāks, nebija tik vējaini rudenī. Tagad sep-tembrī pāris dienu tikai jūrā tiek.

— **Ja iedomātos, ka jūsu tēvs šodien dzī-votu un ietu zvejā, vai viņš ar to spētu iz-dzīvot?**

V.P.: — Pagrūti. Ja zivis arī būtu, tad ne-būtu, kur likt. Agrākos laikos bija katram sa-va maza saimniecība, ziemā — meža darbi. Tagad — vai nu jūra, vai nekas.

— **Jūs tagad Sīkragā esat vienīgais zvej-nieks?**

V.P.: — Vēl drusku pašpatēriņam zvejo Aldis Kreicers, kad ierodas savā īpašumā — *Brikšos*. Šurp brauc arī Vitālijs Nazarovs.

— **Cik jūs no vecajiem iedzīvotājiem Sīk-ragā esat palikuši?**

R.S.: — No īsti vecajiem tikai Vilis Priede ar sievu Zigrīdu. Spodra Sproģe mīt *Ķeļķos*, te ieprecējusies apmēram 50. gados, viņas dēls Ivars dzīvo *Celmupēs*. Un es.

— **Kas vasarā atgriežas no vecajiem ie-dzīvotājiem?**

R.S.: — Harijs un Lidija Priedīši *Puķītēs*. Pa ziemu dzīvo Rīgā. Astrīda Emerberga, dz. Biezbārde, kas dzīvo Olainē. Viņa nāk no mā-

jām, kas būvēta uz diviem galiem: *Pentes* un *Dzilnas*, to kādreiz sadalīja divi brāļi Biezbār-ži. Pa brīvdienām atbrauc Aldis Kreicers, kas tagad dzīvo Kauguros.

No ienācējiem *Vitolkalnos* pasen dzīvo RTU profesors Mārtiņš Kalniņš. Plauj, kopj, prieks skatīties. Sabrukušo žogu atjaunoja. Viņa sieva ir *Tiļļu* saimnieka mazmeita. *Santus* at-jaunojis Ojārs Kehris un deklarējies novadā. Tagad *Santus* pieskata Valdis Kļaviņš ar sie-vu.

— **Vai jaunienācējiem ir vietas apziņa?**
R.S.: — Lielai daļai nav. Tie, kas ir starp-nieki, kas grib pārdot tālāk, vispār neintere-sējas. Ir pat tādi gadījumi: tikko nopērk (*Birzes* Seskos) un uzliek šilti: «Pārdod». Cerī-bā uz lielu peļņu. *Kilasidami*, tulkojumā «Ciema sirds», stāv kā tāds ērms pašā centrā, ne nojaukt, ne sakopt nedrīkst. Privātīpa-šums, bet īpašnieks neliekas ne zinīs!

— **Jums pašai vasarā te viesu māja?**

R.S.: — Oficiāli reģistrēta. Veronikai Lā-ceklei galvenā vēlme bija, lai māja saglabātos un būtu ļaudīm, viesiem kā saieta vieta. Es izpildu viņas novēlējumu. Sezona te tikai di-vus mēnešus, no jūnija beigām, jūlijs un augusts. Jau kādu ceturto gadu man brauc

vieni un tie paši kundes. Cilvēki ar maziem bērniem. Galvenais, lai bērni dzīvotu svaigā gaisā, viņi lasa ogas, sēnes, dodas uz Kolku, Mazirbi, Dundagu un Ventspili.

— **Kā ar dienišķo iztikšanu?**

R.S.: — Egila Zīgata autoveikals brauc div-reiz nedēļā, ja vajag, tad ko pasūtu. Mobilo sakaru laikā ir vienkārši. Ziemā pēdējā laikā bijām pieci cilvēki, trīs maciņi. Kāda tur au-toveikalam peļņa. Tur pilnīgi apbalvojumu vajadzētu! Kam vajag, tam atved svaigu pie-nu no Gerhardiem Pitragā.

— **Kā ziemā ar sniegu?**

R.S.: — Ziemā pūš austrumu vēji. Bet forši, man laika pietiek! Ar pirmo sniegu ir grūtāk, pēc tam tikai patīra. Man ir malkas ceļš, suņa ceļš un pasta ceļš. Dažreiz buldozers izbrauc. Agrāk palūdzu Māri Kriķīti, lai man izšķūrē.

Katram gadalaikam ir savs skaistums.

Interesējās Alnis Auziņš

Autors saka lielu paldies par atbalstu rak-sta tapšanā Ivaram Abajam, Vilim un Zigrī-dai Priedēm, Harijam un Lidijai Priedīšiem un Rasmai Saknei!

Raibs kā dzeņa vēders

Rūķa jubilejā

Kolkas bērnudārzs *Rūķītis* 15. III svinēja 40. dzimšanas dienu. Sirsnīgajos atmiņu svētkos nedaudz ielūkojieties arī jūs!

... Stārķu biedrība Gājputnu zemē ārkārtas valdes sēdē, saliekot visus knābjus kopā un novērtējot kritisko demogrāfisko situāciju Dundagas novada Kolkas pagastā — tur mīt visvairāk rūķu, dzīvo sīksti un spītīgi ļaudis, rotaļājas čakli un jauki bērni, bet... stārķiem tur draud bezdarbs, — nolēma: uzbūvēt vismaz vienu stārķa ligzdu un ar godarakstiem uzteikt Kolkas pagasta daudzbērnu ģimenes, kas audzina trīs un vairāk bērnu, no kuriem vismaz viens apmeklē *Rūķīti*. Pie pagodinājuma tika Antmaņu ģimene, Rodertu ģimene, Apiņu ģimene, Kučinsku ģimene, Lagodsku ģimene, Laura Līduma, Dace Štalte, Ineta Kevrele un Irīda Bertholde, — slimības dēļ gan visi nebija ieradušies.

Bet kā pats Rūķītis nokļuva Kolkā? Pirms 40 gadiem mazs mazītiņš Rūķītis, rakstu rakstiem izadītā cepurītē un ar lielu apņemšanos sirdī, devās pasaulē laimi meklēt. Ceļoja viņš ilgi, līdz nonāca Kolkasragā un nolēma te palikt — mīlēt, lolot un sargāt skarbo jūras ļau-

žu bērnus! Iemācīt viņiem izdziedāt dziesmā jūras spēku, pelēko smilgu sīkstumu un iedegt sirdī dzintara liesmu!

Bet jau pirms Rūķīša ierašanās 1969. gadā *Vīgās* 20–30 dažāda vecuma bērni katru dienu pavadīja Kolkas pirmajā bērnudārzā, kura audzinātāja, auklīte un vadītāja vienā personā bija Dzidra Miglinika (Rozenfelde). Tad Rūķītis pamanīja, ka bērni paši izraudzījušies vietu bērnudārzam — blakus jaunajai pamatskolai spēlē paslēpes un kariņus. Celtniecība tur aizsākās 1966. gada maijā, bet 1973. gada oktobrī sāka darbu bērnudārzs *Rūķītis* un tā vadītāja Ārija Šreitmane (Ešentāle). Iesāktos darbus kādu laiku turpināja vadītajas Modra Freimane un Līga Kalmane.

1978. gadā bērnudārzu īpašumā pārņēma kolhozs *Banga*. Nu *Rūķītis* darbojās cauru diennakti. Vadītāja Agra Užāne kopā ar vecākiem izveidoja rotaļu laukumus, sastādīja augļu dārzu, kas priecē bērnus un visus pagasta iedzīvotājus vēl šodien, uzcēla siltum-

nīcu, iekopa sakņu dārzu. Bērni varēja ēst svaigus augļus un dārzeņus līdz pašiem Ziemassvētkiem.

Vadītāja Anita Krūmiņa ieguldīja milzu enerģiju, turpinot un pilnveidojot iesākto. 1993. gadā bērnudārzu nodeva Kolkas pagasta pašvaldības īpašumā. Mainījās pašvaldības vadītāji un līdz ar tiem — arī attieksme pret bērnudārzu. Daži to uzskatīja par neko nepelnošu nozari un lieku greznību... Tolaik Latvijā likvidēja ļoti daudz bērnudārzu. Pateicoties tā laika Kolkas pagasta sekretārei, vēlāk pagasta priekšsēdētājam Maijai Rērihai un zivju apstrādes uzņēmumu vadītāju un īpašnieku atbalstam, mēs izdzīvojam.

No 2009. gada esam apvienoti ar pagasta pamatskolu, un nu mūsu *Rūķītis* saucas «Kolkas pamatskolas struktūrvienība PII *Rūķītis*». Divas bērnudārza grupiņas apmeklē 37 bērni, un bijušajās bērnudārza telpās otrajā stāvā ar novada domes atbalstu izveidots internāts Kolkas pamatskolas skolēniem un bērnudārza diennakts grupas bērniem.

Pašlaik mūsu komanda ir: Kolkas pamatskolas direktore Antra Laukšteine, struktūrvienības PII *Rūķītis* vadītāja, internāta *Rūķu* nams audzinātāja Aija Tarlapa, medmāsa Inese Sproģe, saimniecības pārzine Līga Apine, pavāre Santa Feldmane, pirmsskolas skolotājas Gunta Upnere, Aina Bernāne, Tabita Runce un viņu palīdzes Zaiga Kalmane un Ilze Bordjuga, mūzikas skolotāja Evita Ernštreite,

internāta *Rūķu* nams naktsaukle Mārīte Māgure un sētnieks Jānis Avotiņš.

Svētkos ar grāmatām un puķēm par ieguldīto darbu pateicamies Guntai, kas nostrādājusi 40 gadus, Aijai (33), Zaigai un Mārītei (pa 30), Inesei (28), Līgai (26), Ainaī (19), Tabītai (15), Ilzei (10), Evītai (4), Santai (1) un Jānim (0,5).

Rūķu saimes vārdā paldies par sadarbību pagasta pārvaldei — Aldim, Evai, Ilmāram, pamatskolas direktorei Antrai, Dundagas novada domei, Mūzikas skolas pedagogiem Dzintrai un Evītai, tautas nama vadītājai Inorai, ciema bibliotekārei Olītai, Kolkas lībiešu grupas vadītājai Maijai Rērihai, Talsu novada pirmsskolas izglītības speciālistei Dacei Ivanovai, Dundagas novada izglītības speciālistam Uldim Katlapam, SIA *Banga Seafood* vadītājai Tijai Liepai un SIA *Līcis-93* vadītājai Regīnai Rūmniecei!

Paldies visiem bijušajiem darbiniekiem, kas daļu savas dzīves veltījuši darbam ar bērniem mūsu bērnudārzā *Rūķītis*! Paldies vecākiem, ka novērtējat mūsu darbu un uzticat mums savus bērnus! Paldies visiem, kas bijāt un esat kopā ar mums! Tikai kopā varam saglabāt savu skolu, bērnudārzu, ciemu — vislabāko vietu jaunajām ģimenēm, kur dzīvot, strādāt un audzināt savus bērnus.

Daudz laimes *Rūķīša* 40. dzimšanas dienā!

Aija Tarlapa, Rūķīša vadītāja

Dundaga — trešā labākā!

Par Dundagas pagasta komandas sekmēm Talsu novada atklāto sporta spēļu ziemas posma sacensībās stāsta Sandra Kokoreviča.

«Sacensībās piedalījās 16 pagastu komandas. 2. III zolītē mūsējie — Jānis Blūmentāls, Andris Egle un Imants Priede — ieguva 4. vietu. Lieliski rezultāti dundadzniekiem bija 9. III: dambretē nepārspēti palika Mārcis un Māris Mitleri, šahā 2. vieta Elvim Bēķim un Aldim Sīpolam, šautriņu mešanā mūsu komandai 2. vieta, bet individuālajās sacensībās Mārcim Mitleram 1., man — 2. vieta. Citi pat smēja, ka mēs ar šautriņu dēli naktī ejam gulēt... Šautriņas metām visa komanda, izņemot Edmundu Kēnigvaldu: Krista Sustriņa, Mārcis un Māris, Elvis, Aldis, Gundars Krūziņš, Gints Jānbergs, Gunārs Kulpa, Ēriks Blumbergs, Dzintra Jānberga un es. Galda

tenisā mēs ar Gundaru un Gintu bijām sestie. Arī novusisti centās, cik varēja. Kopvērtējumā — 3. vieta, kauss un diplom. Bijām ļoti priecīgi. Startējām tik labi, cik vien iespējams. Izjutām lielu kopību ar kolčiņiem».

Piedalījās arī Kolkas pagasta komanda. 2. III zolītē spēlēja Mārtiņš Kuzmins, Vitālijs Borovikovs un Māris Lorencs. 9. III startēja Jānis Langzāms, Agnis Štalts, Ilmārs Gleglu, Dainis Zvirbulis, Vineta Jansone, Aivis Kalniņš, Dace un Aldis Tindenovski. Līdz avīzes iznākšanai vēl nebija zināms komandas kopvērtējums. Vislabāk komandai veicās šautriņu mešanā — 3. vieta.

Sagatavoja Diāna Siliņa

Videonovērošana

Ja pēdējā laikā dažam labam radusies sajūta, ka viņu kāds novēro, tad pie daktera nav jāiet. Tā nav vajāšanas mānija. Saimnieciskā dienesta vadītājs Andris Kojro skaidro: jau vairākus gadus pašvaldībai bija nodoms novada centrā ierīkot videonovērošanu. Marta sākumā iecere īstenota.

— Videonovērošanu ierīkoja firma *Videoprojekts Baltija*. Talsu ielā 5 pie mājas 3-4 metru augstumā ir novietota kamera. Tālāk raidītājs novada signālu līdz pilij, un pils pa vadiem tas nonāk domes ēkā.

Visa ierīkošana izmaksāja Ls 1300. Par 200 latiem esam uzstādījuši otru kameru — pie domes ēkas. Gan kustību pie *Likās muižas*, gan centrā var redzēt ekrānā pašvaldības policijas telpā, kā arī vēl citas pilnvarotas personas kā savos datoros, tā mobilajos telefonos.

Videonovērošana kalpo sabiedriskās kārtības nodrošināšanai, iespējamu likumpārkāpumu atklāšanai, negadījumu analīzei.

Mazirbes Kamolītis Pļavās

9. III Mazirbes interešu pulciņa *Kamolītis* dalībnieces devās sveikt draugus Pļavās.

Turienes lietišķās mākslas pulciņš *Pīne* svinēja savu 15. gadadienu. Pasākums notika sirsnīgā gaisotnē. Pulciņš atskatījās uz daudzo gadu laikā paveikto, godinot ilggadējos pulciņa dalībniekus un viņu vārdus ierakstot Pļavu goda grāmatā. Vienlaikus atklāja de-

Datu ierakstu iekārta ļauj videoierakstu apstādināt, tīt atpakaļ, skatīties to, ko vajag. Centra panorāma aptver *Krūziņu* stāvlaukumu, autoostu un daļēji kafejnīcu *Vecā pirts*. Videonovērošana ir visu diennakti, un datu ierakstu iekārta fiksē jebkuru kustību, vai tas būtu skrejošs kaķis, krītoša lapa vai sniegs.

Visu centru no vienas pozīcijas sīki pārredzēt nevar. Taču ir tehniska iespēja pieslēgt līdz astoņām kamerām dažādās vietās. Viena kamera ar visu objektīvu maksā ap 400 latu. Kameru pie domes ēkas var pārvietot. Vienu kameru ar datu ierakstītāju varētu novietot parkā tieši kāda pasākuma laikā. Eksploatacijas izmaksu būtībā nav.

Ko var piebilst jau tagad? Gājēji ziemžēl klaji neievēro ceļu satiksmes noteikumus, centrā pilnīgi aplam šķērsojot laukumu — ejot pa braucamo daļu, kur ir dzīva kustība. Tādēļ pašvaldībai būtu jāorganizē droša satiksme.

Andri Kojro uzklausa un savus iešanas paradumus pārdomāja Alnis Auziņš

koratīvo spilvenu izstādi *Ķisens šim un ķisens tam*.

Mēs bijām sagatavojuši apsveikumu duņdžiņu mēlē ar lielu humora devu. Protams, ka izstādei pievienojās arī mūsu pulciņa dāvātais *ķisens*. Sveica arī no citiem kolektīviem, kā Rojas un Pūņām.

Pasākuma otrajā daļā apmainījāmies ar dažādām idejām, malkojām kafiju un cienājāmies ar kūku. Pavadījām jauku pēcpusdienu domubiedru pulciņā.

Sniedze Švāģere

Raitis Sirkels

29.06.1963.–17.03.2013.

*Vēl es lūdzu gaišu saules ritu,
Vēl es lūdzu dienu,
Vēl es lūdzu vienu mīļu brīdi...
Vai tad nezīn saule,
Vai tad nezīn Dievs,
cik man paliek darbu nedarītu?
Cik man paliek mīļu dvēselīšu?*

Pavasara spilgtajos saules staros, līdz ar marta pirmajiem pūpoliem un zaļajiem sniegpulkstenīšu asniem aiziedējis mums tuva cilvēka mūžs.

2013. gada 17. martā Dundagā pēc grūtas slimības no dzīves un darba aizgājis apzinīgs darba darītājs, kluss un sirsnīgs kolēģis Raitis Sirkels.

Raitis absolvējis Dundagas vidusskolu 1981. gadā, studējis LLA, iegūstot inženiera specialitāti. Tad dzimtajā Dundagā uzsācis darba gaitas kolhozā *Dundaga*. No 1994. gada pavasara strādā Dundagas pašvaldības Nekustamā īpašuma nodaļā, kur aizvadīti 19 pašreizējā darba gadi.

Tu nesagaidīji savu 50. dzimšanas dienu, un nesatiksīmieš mēs vairs Tevis izlo-lotāj, skaisti veidotajā dārzā, kur ik gadu tikāmies ziedošajā jūnijā...

Raiti, Tu mūsu atmiņās paliksi kā ļoti gaišs cilvēks ar savu smaidu un tikai Tev vien piemītošo humora izjūtu. Mēs sirdīs dedzam mīluma gaišāko sveci un dodam šo dvēseles siltumu un siltākos atmiņu vārdus Tev mūžības ceļā līdzi.

Darba biedri

Latvenergo atbalsts

Mainīti a/s *Latvenergo* dāvanu karšu — elektrības norēķinu karšu par Ls 53,70 — izsniegšanas nosacījumi. Kartes drīkst izsniegt arī mērķgrupai «citas mazaizsargātas ģimenes ar bērniem».

Tās ir: ģimenes, kurās ir bērni, kas slimo ar celiakiju; ģimenes ar bērniem, kas dzimuši pēc 01.01.2013.; Černobiļas AES avāriju seku likvidēšanas dalībnieku ģimenes, kurās ir bērni; nepilnās ģimenes, kurās zaudēti kāds no apgādniekiem vai viens no vecākiem audzina bērnu viens; ģimenes ar bērniem, kurās kāds no vecākiem ir invalīds.

Kartes izsniegs pēc jau esošās kārtības — viena mājsaimniecība var saņemt tikai 1 dāvanu karti, arī ja tā atbilst vairākām mērķu grupām. Proti, karti varēs saņemt tikai tās ģimenes, kas vēl nav saņēmušas nevienu karti.

Savukārt pēc 01.04.2013. atkārtoti karti varēs saņemt tikai daudzbērnu ģimenes, t.i., daudzbērnu ģimenes, kas jau ir saņēmušas vienu dāvanu karti, varēs saņemt otru karti. Dāvanu kartes izsniedz, ja uzrāda numuru a/s *Latvenergo* elektrības piegādes līgumam, kas noslēgts par adresi, kurā dāvanu kartes saņēmējs deklarēts, dzīvo un lieto elektroenerģiju. Dāvanu kartes var saņemt novada Sociālajā dienestā: pirmdienās un trešdienās no plkst. 9.00 līdz 12.00 un no plkst. 13.00 līdz 16.00; piektdienās no plkst. 9.00 līdz 12.00. Tālruni 63200803 un 26618686

Ineta Mauriņa, Sociālā dienesta vadītāja

Aicinām 7 līdz 19 gadus vecus novada jauniešus, kam ir talants un kas vēlas to parādīt citiem, līdz 19. IV pieteikties Jauno talantu konkursā Dundagas Kultūras pilī pie Rutas Bērziņas pa tālruni 29141121 vai Dundagas vidusskolā pie skolotājas Ineses Freimutes.

Sociālais dienests ziņo, ka Kolkas pagasta pārvaldē, *Brigās*, ceturtdienās no plkst. 8.00 līdz 14.00 apmeklētājus pieņem sociālā darbiniece Diāna Teibe. Saziņai: tālruni 63220548 un 63220551, e-pasts: *diana.teibe@dundaga.lv*

Vissirsnīgākais paldies visiem, visiem, kas mani sveica 80 gadu dzīves jubilejā!
Pateicībā **Rīta Zemtiņa**

**«Dundadznleks» Nr. 6 (155)
2013. gada marts.**

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.
Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Inga Ralle, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 400 eks.
Internetā: www.dundaga.lv/avize